

Czirják Edit

Gondviselés

ujjlenyomatát
érezni a levegőben
tapinthatóságára
vágynom olyankor
kiegyensúlyozom
magam és
nem táncolok
már pengeélen

Fülöp Kálmán

Karácsonyeste

Pattintott kőarcom
borostáin megáll
az idő. Hallom
a suttogást, amely
nekem szól és
lepereg szemem
gerezdjeiről.
Találkoztam már
a halállal, szerettem
tiszta szerelemmel,
s hittem, hogy a vég-
telen
pólusain menetelek
a végső cél felé.

Idegen lett a nő,
a falu, az emberek,
s ha látlak néha,
hitetem magam,
nem te vagy.
Karácsonyeste van,
s a Gyermekek
mosolyában a
megváltott világ.
„Csendes éj,
szentséges éj”...
Dúdolom halkán
A „Születés” dalát.

